

Zhabanie potvrdilo alibizmus!

To, že voľby do parlamentu dopadli pre KSS katastrofálne je jasné. Táto skutočnosť však nechce byť jasná niektorým funkcionárom, ktorí svoj podiel na neúspechu nesporne majú. Húfne sa uchýľujú k alibizmu v duchu hesla ja nič, ja muzikant.

Úspech pripisujú sebe, ale neúspech iba iným, a to najmä tým, ktorí im prekážajú! Snažia sa všemožne analýzu oddialiť!

Hlas komunistov vo svojom júlovom vydaní upriamil obsah na príčiny volebného fiaska strany. Vo svojich článkoch sa pokúsil analyzovať jeho príčiny. To však podľa predsedu KV KSS Zdenka Martona nemal robiť... Preto jeho urazená samolúboosť zareagovala, a tak sa uchýlil k protiprávnemu kroku. Celý vytlačený náklad novín zhabal a zakázal ho distribuovať, čím zároveň hrubo znevážil prácu redakčného kolektívu!

Jeho svojvoľný surový zásah možno prirovnať k počínaniu niektorých „aparátnikov“ z čias socializmu, ktorých opájal pocit moci, a tak sa vyžívali v nekompetentných príkazoch a zákazoch. Pripomínam, že ani prvý tajomník ÚV KSS Jozef Lenárt nikdy k takémuto drastickému kroku nesiahol, hoci tlačový orgán strany Pravda po roku 1968 často kritizoval problematickú činnosť niektorých funkcionárov strany.

Súdruh Marton má nemalú „zásluhu“ na tom, že KSS v Bratislavskom kraji získal spomedzi všetkých na Slovensku najmenej voličských hlasov. Obsah článkov v Hlase komunistov si neosoboval právo sudcu, ale tému a príčiny porážky nastolil s požiadavkou vyvolať širšiu diskusiu s cieľom hľadať cesty, ako by mala strana bojovať ďalej.

Keby predvojnoví zaslúžilí komunisti a ich pokračovatelia boli pristupovali k činnosti strany svojvoľne, nikdy by nebol býval u nás socializmus.

Diktátorský zásah predsedu KV KSS je obmedzovaním tvorivého myslenia a práce redakcie. Vedť keby neboli Kroky a Hlas komunistov, veľká časť slovenskej verejnosti by ani nevedela, že KSS existuje, pretože strana sa navonok prezentuje iba vo veľmi obmedzenej miere a vyvíja iba pramálo aktivity, ktorá by ju zviditeľňovala.

Žiaľ, viacero funkcionárov nechce priznať, totálne zlyhanie a chyby hľadajú u každého, len nie u seba.

A našli sa aj takí, čo sa bijú do pŕs akí sú komunisti a volili inú stranu. Je to nielen hanba, ale aj zrada!

Tieto pripomienky nechcú byť palicou, ale pohnútkou, aby sa všetci tí, ktorých sa to týka konečne zobudili z nečinnosti k činorodosti, alebo sa funkcií vzdali. Komunistická strana potrebuje v súčasnej ťažkej situácii charakterných, pracovitých a nezištných členov a nie takých, ktorí sa na nej priživujú!

Ivan Dubovský